

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XVIII. Quibus te[m]poribus Spiritus atq[ue] Spectra maximè
molestent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

CAP. XVIII.

Quibus temporibus Spiritus & Spectra mole-
stant, & cur nocte potius, quàm interdiu.

Variae temporum sunt distinctiones: sed quæ argumen-
to nostro deseruit, vna potissimum; qua in nocturnum,
& diurnum distribuitur. Nunc hæc quæstio est, Hocne
potius, quàm illud, id est, nocturnum potius, quàm diur-
num Spiritus deligant, vt viuentium rebus intersint, eosque tentent,
vel molestant.

Ad neutrum Spectra sic alligata esse, vt necessitas ipsis incum-
bat, hoc & non illo, tumultus, si velint, excitare, certum est. Spi-
ritus sunt; & ob id, quemadmodum non à loco: ita neque à tem-
pore dependent. Non iuuat Spiritus locus ad tumultus excitan-
dos; non iuuat tempus. Vt omni loco; ita omni tempore possunt:
nocturno diurno, inter vtrumque; medio.

Prorsus à voluntate dependet, quòd hoc potius, quàm illo mole-
stant. Cuius verò? Deinde, an ipsorum Spirituum? Et Dei & Spiritu-
um. Fit Dei, & Spirituum voluntate, quòd rebus viuentium inter-
sint: fit Dei, & Spirituum voluntate, quòd his vel illis temporibus
intersint.

Sed tamen à propria Spirituum voluntate præcipuè esse dixe-
rim; vt, quod ipsi sibi maximè commodum his molestiis excitan-
dis tempus nouerunt, id deligant. Cuius hæc argumeta sunt, quòd
infestationes in sua potestate habeant: non iisdem semper tempori-
bus excitent: non ad eundem semper terminum producant: quan-
documque; etiam velint, ab iisdem cessare valeant.

Et nocturno tempore sæpius loca infestari, hominesque vexari
plurima probant. Nam & Spiritus, qui interdiu molesti esse solent, et-
iam noctis quietè interturbat: & plurimi nocturno tempore mo-
lesti sunt, qui interdiu ne obseruatur quidè. Exempla pro his ex
primo Capite petenda sunt. Sed multis modis hoc probat Spiritus,
qui ædes Alexandri ab Alexandro infestabat, qui noctibus tantum
molestus erat; & lumen si quando ille impediabatur, extinguebat,
si verò extinguere non posset, in fugam conuertebatur. Vide
eundem lib. 5. Genialium dierum cap. 23. Probat Idolum senis
macie & squallore confecti. quod per noctis silentium insultabat
Athenodoro Philosopho, de quo Plinius lib. 7. Epist. Silentium in-
terpretatur Censorinus de die Natali cap. 9. in tempestam noctem.

Probat quod Livijs scribit, super ædem Vestæ vocem noctis silentis auditam, clariorem humana. Probat quod profundam & ferè mediam noctem Plutarchus in Bruto nominavit, ubi verba facit de monstrosa horrendaq; illa imagine, quæ M. Bruto ex Asia exercitum trajicere volenti apparuit. Apollonius quoq; probat in confutatione contra Hieroclem 4. ubi de Umbra Achillis à se visa refert miraculum, hanc enim evanuisse ait, post colloquutiones aliquot, quòd iam cantus gallosum audiretur. Vnde refert Eusebius Cæsariensis, noctem in emp. stam, quæ gallicinium proximè antecedit, convenientiorem esse malo Dæmoni. Et de pluribus Sagis refert Nicolaus Remigius, lib. 1. de Dæmonolatria, cap. 14. quòd affirmarint eam tempestatem, quæ vna atque altera hora mediam noctem præcedit, apprimè idoneam esse, non modò illis conuentibus, sed quibuscunq; alijs Dæmonum terriculamentis, ludibrijs, occurfationibus, strepitibus.

6. Cæterùm, quia hoc Spirituum, ut diximus, voluntate fit; voluntas verò rationem sequitur; non sine ratione noctem præ die, à Spiritibus deligi credi debet. Quæ igitur huius ratio? Alia hinc movet malos Spiritus, tam Dæmones, quàm damnatorum hominum: alia illos, qui purgantur adhuc, & cœlestibus mentibus aliquando associandi sunt.

7. Mali Spiritus, quia malè faciunt, noctem quærun & tenebras. Qui malè agit, inquit Dominus, Ioan. cap. 1. odit lucem. Ipsos Rectores tenebrarum harum vocat Apostolus, ad Ephes. 6. Ipsorum tandem habitatio in tenebris exterioribus. Matth. 8. Sed & ipsorum instituto nox atq; tenebrae seruiunt. Cùm enim terrere desiderent excitatis tumultibus & exhibitis Spectris; etiam id tempus, quod per se terrorem affert, deligunt: scilicet, ut tumultus atque Spectra, cum nocte coniuncta terrorem augeant, magisque mortales percellant.

8. Purgandi Spiritus ad quietem & solitudinem noctis attendunt. Vtraque ipsis seruiunt. Solitudo externorum tollit societatem, qui mentem sæpe cogitationesque distrahunt: quies efficit, ut facilius, qui excitantur, nocturni strepitus percipiantur. Vtrunq; affectant hi Spiritus; ut commodius suas necessitates mortalibus insinuare, his tumultibus & terriculamentis, valeant.

9. Pater hæc, communia aliqua virique, tam boni, quàm mali Spiritus habere possunt, propter quæ noctem eligant. Fugiunt, videlicet, hominum conspectum plerumque. at hinc serui-

feruiunt optime noctis tenebræ, cum visus in suum obiectum, non, nisi illustratum, feratur, quemadmodum in Scholis loquuntur Philosophi.

Rursus plerumque satis habent Spiritus excitatis tumultibus, & allatis molestiis. quocirca nec semper, vt postea docebitur, corpora vera assumunt: at tumultibus non seruit lumen diei, & quamuis nec per se nox seruiat, efficit tamen vt propter summum ipsius silentium, facilius percipiantur. 10.

Accedit, quod pluribus opus sit, si interdum sub spectabili specie Spiritus apparere debeant, tumultusque excitare; quibus opus non est, si tumultus solum excitent, & sub spectabili forma se non exhibeant. quid si igitur his velint superfedere? & paucioribus ad propositos fines tendere? 11.

Denique nigricantes se plerumque exhibent, vnde & *Vmbra* dicuntur, & hic nox seruit, quæ, vt omnia propemodum nigra appareant, efficit. Sed difficilia non sunt. Pergamus ad alia. 12.

CAP. XIX.

De varijs modis, quibus Spiritus locis infesti sunt: sed, qui omnes, vel auditu, vel visu, vel tactu percipiuntur.

Ariis modis infesta esse loca, tam certum est, quam certum esse infesta. De his cum multa dicenda sint, principio omnes infestationes ad pauca quædam summa genera sunt reuocanda. 1.

Infestationes igitur, prima sui diuisione, possumus distinguere; vt alias dicamus esse *apertas*, alias *Occultas*. In illis aperto quasi Marte nos aggrediuntur Spiritus: in his quasi per insidias tentant. *Prioris* ferè generis sunt, quæ vt plurimum interdum, & clara luce fiunt, & maiori cum Spirituum nunc impetu, nunc molestia, nunc manifestatione. *Posterioris*, quæ nocturno tempore: quibus vel se non ita produnt Spiritus, vel non tanto nos impetu aggrediuntur; vel non tam graues afferunt molestias: 2.

Ad *apertas* infestationes referrem illas in Insula Islandiæ; vbi occisorum spectra tam sunt manifesta; vt tanquam viuentes accipiuntur 3.